

Premierminister for Vort Kongerige Danmark bemyndiget til paa Vore Begne at aabne Rigsdagen og i Vort Navn at meddele den Vort hermed følgende allernaadigste Budskab.

Dermed skeer Vor Willie. Befalende Dig Gud!

Skrevet paa Vort Slot Frederiksborg, den 29de September 1854.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Til

Orsted.

Hr. Geheimeconferentsraad, Dr. juris Anders Sandøe Orsted, Ridder af Elephanten, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmænd, Premierminister for Kongeriget Danmark.

Danske Mænd!

Modtager Eders Konges Hilsen!

Idet Vi have sammenkaldt den Rigsdag, der nu er kommen tilstede, have Vi ikke kunnet være uden Betyrning ved Tanken om den Misstemning, der saavel paa forrige Rigsdag, som ellers fra flere Sider, har vilst sig imod de Mænd, som Vi paa forfatningsmæssig Maade have kaldet til Vore nærmeste Raadgivere, og ved hvilke Vi, under nøie Overveielse af hvad der kan tjene til Landets Velfærd, have fundet Os forpligtede til at holde fast. Men saa lidet lovende end de Omstændigheder synes at være, hvorunder Rigsdagen nu begynder sin Virksomhed, saa er dog Vor Tillid til det Danske Folks Besindighed for stor, til at Vi kunne mistvive om, at de Mænd, som det har valgt til at forhandle dets Velfærds-Anliggender, ville være modtagelige for den rolige Overveielse, hvorved de sikkerlig ville komme til en rigtigere Opfatning af vore Forhold end den, der ved vrang og lidenskabelige Fremstillinger har trængt sig ind hos Mange i Vort Folk. Isærdeleshed forvente Vi, at de ville indsee, at den Enhed, hvortil det er Vor bestemte Willie paaany at samle de forskjellige Vort Scepter betroede Lande, er uomgængelig fornøden for en fast Statsorden og for en sund Udvikling af de herlige Kræfter, der findes i Vort Folk, og at den Vel, som Vor Regjering, med Vort fuldkomne Bifald, har indslaaet til dette Værks Fremme, under de Vanskeligheder, som blev

lagte iveien for dets Gjennemførelse, var aldeles nødvendig, naar ikke Udgiften til at komme ud af den forviklede Tilstand, hvori vi fortiden befinde os, skulde blive udsat i en uoverseelig lang Tid, til ubodelig Skade for den Udvikling, hvortil den Statsorden, som Vi have for Sie, vil føre Vort Folk. Vi ere derfor ikke uden Haab om, at dette store Værk ved den nu forsamlede Rigsdags redelige og forstandige Medvirkning vil gjøre et Skridt fremad, der vil styrke den Tro, hvortil Vort Hjerte saa gjerne overlader sig, at det snart vil kunne tilendebringes i lykkelig Samdrægtighed.

Midt under den Krig, der er udbrudt mellem flere af Europas mægtigste Stater, have Vi lykkeligviis kunnet bevare den Neutralitet, der er ligesaa svarende til de Os betroede Landes Vel som til Vort venkabelige Forhold til alle disse Stater. Iffedestomindre har det været nødvendigt, at samle noget større Dele af Vore Stridskræfter, end der under andre Omstændigheder vilde have været samlede; men de dermed forbundne Udgifter have dog ikke været betydelige, og, ligesom Vi ei ere komne i den Nødvendighed at maatte forlange nye Statter bevilgede, saaledes have Vi heller ikke behøvet at tilbageholde Forslag til forbedrede Indretninger, som kræve betydelige Pengemidler.

Udenfor Forfatningsagen er der ikke mange betydende Lovforslag, som Vi under de nuværende Forhold finde Anledning til at forelægge Rigsdagen; ligesom Vi og maae ønske, at den nærværende Rigsdags-Samling ikke trækker sig ud over den ved Grundloven bestemte Tid.

Gud give Eder Styrke og Velsignelse til at fremme de Eder forelagte Sager saaledes, at det vil blive til det elskede Fædrelands Lykke."

Efterat Premierministeren derefter havde opfordret Rigsdagen til at dele sig i de 2 Thing, for under Forsæde af de respective Aldersformænd at foretage det foreløbige Forløb og efterat Forsamlingen havde istemt et ni Gange gjentaget „Kongen og Danmarks Riges Grundlov leve“, forlode Landssthingets Medlemmer Salen og begave sig til Landssthingsalen.